

og der er ingen Deel af den lovgivende Magt, der kan sige sig fri for at bære sin Andeel af Skylden. Folkethinget tilkommer der en god Andeel; men saaledes kan man dog ikke komme her og kaste sig over Folkethinget, som om det kunde bebreides det, at det var aldeles ufremkommeligt, thi det er ikke Tilfældet; vi ere endog gaaede saa langt, at den høitærede Justitsminister har bebreidet os, at vi ere gaaede for langt. Om denne Bebreidelse skal jeg udtale det Samme, som flere ærede Talere have gjort. I det samme Dieblit, at man bebreider os, at vi ikke vilde føie Ministeren og Landstinget i Alt, bebreider man os, at vi med Hensyn til et Forslag ere gaaede for vidt. Dersom den høitærede Justitsminister i sin Conference med Udvalget blot havde sagt en Tjerdedeel saa meget imod dette Forslag, som han nu har sagt, vilde jeg ikke have givet mit Navn til at stille det; men da hørte vi ikke Noget derom, skjøndt det laa for. Desuden skal jeg bemærke, at den høitærede Minister stærkt anbefalede Mindretallets Forslag, men dette Forslag har accurat den samme Bestemmelse; maastee det er, fordi det ikke er saa slemt. — Det ærede Medlem for Bornholm holdt et Foredrag, som morede mig meget, thi det var virkelig meget morsomt. Det ærede Medlem har den Gave at kunne drage Thinget med sig, hvor uenig man end er med ham, thi han taler smukt, naar han taler. Det ærede Medlem talte om sin Tro, men vi dele ikke det ærede Medlems Tro i dette Stykke, og vi kunne ikke slutte os til det ærede Medlems Tro, at Landstinget og Regjeringen ville tage hans Forslag, naar det er vedtaget her, blot fordi det er hans Tro. Vi troe da snarere paa den høitærede Justitsminister i dette Stykke, naar han siger, at det ikke gaaer. Men det ærede Medlem kom flere Gange paa en vis Maade i høi Grad til at modsigte sig selv. Jeg skal blot nævne een Ting. Det ærede Medlem fandt ud, at de Værnepligtige vilde gjøre Meget, som de ikke havde nødig at gjøre, hvis Værnepligtsloven ikke kom ud; Menneffene vare bedre, end de burde være, sagde han, men om disse Menneffer forudsætter han dog, at de vilde reise til Malmø for at undbrage sig Værnepligten. Jeg kan dog ikke indsee, at

Menneffene ere bedre, end de burde være, naar de ville gjøre dette. Man kan ved at raisonnere saaledes komme til at sige mange smukke Ting, men der bliver ikke meget Gehalt deri. — Jeg skal dernæst gaae over til at sige et Par Ord om en Bemærkning af den høitærede Justitsminister. Han anførte, at der nu i Værnepligtsloven i een Retning stod det Samme, som der ved denne Leilighed er Tale om at indsette, idet nemlig Styrmænd og Skippere ikke kunne anvendes ved Søværnet undtagen i den Stilling, hvori de ellers staae. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at Søværnet ligesaa godt som Landværnet behøver Officerer; disse Søværnepligtige ere iforveien Officerer, skjøndt Civile, der ere vante til at befale, og de have Stilling som Officerer paa de Skibe, som betroes dem; det er altsaa bedst at bruge dem som Officerer, hvilket de ere bedst stikede til. Dersom der her var Tale om, at naar en ordineret Værnepligtig var avanceret til Officeer, inden han blev ordineret, maatte han kun indkaldes og gjøre Tjeneste i Linien som Officeer, ja, saa vare de to Tilfælde lige, men den anden Sammenligning passer virkelig ikke. Er han værnepligtig Officeer, sørend han bliver ordineret, vil han heller ikke komme til at gjøre Tjeneste og udføre sin Værnepligt undtagen som Officeer, og Andet er der ikke fastsat for Skippere og Styrmænd. — Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) anfaae det som Noget, der kunde betragtes som afgjort, at Landstinget ikke vilde vedtage Fleertallets Forslag. Ja, det kan meget godt være, at det ærede Medlem betragter dette som afgjort, men jeg gjør det ikke; jeg er overbevist om, at det Tryk, der hviler paa os Alle, for at faae Loven ud, hviler ligesaa meget og føles ligesaa meget af Regjeringen og Landstinget, som af Folkethinget. Naar Folkethinget strækker sig saa langt, at vi endog maae høre Bebreidelser fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds for, at vi have opgivet ved vort Forslag Principet, at vi ikke have reddet det, saa skulde man ikke troe, at der fra den modsatte Side, hvor man ogsaa af principielle Hensyn har været vor Modstander, kunde være Tale om at have opgivet Principet. Naar det er os, der have opgivet vort Princip, maae